

Sygn. akt V CSK 209/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa P. K.
przeciwko A. Sp. z o.o. z siedzibą w S.
o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 listopada 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza na rzecz pozwanej od powoda kwotę 1800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje ze Skarbu Państwa Sądowi Apelacyjnemu w [...] adwokatowi M. K. wynagrodzenie w kwocie 2700,- (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą stanowiły podstawę wstępnej, merytorycznej oceny skargi kasacyjnej z punktu widzenia kwalifikowanych przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozstrzygnięcia. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 lipca 2013 r. V CSK 364/12 (nie publ.) dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo uzasadnione jest jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane funkcje publicznoprawne. Nie w każdej więc sprawie błędna subsumpcja lub wadliwa wykładnia prawa uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy nie jest bowiem trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędnych rozstrzygnięć w każdej, indywidualnej sprawie. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w punkcie pierwszym tego artykułu należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Argumentacja wnioskodawczyni powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Wskazane

przez skarżącego zagadnienia prawne są związane z wykładnią pojęcia „podstępu” osoby trzeciej, o którym mowa w art. 86 § 2 k.c. oraz wykładnią art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w kontekście możliwości zakwalifikowania oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli z powodu błędu wywołanego przez osobę trzecią podstępnie, jako zdarzenia cywilnoprawnego, które spowodowało wygaśnięcie zobowiązania. Skarżący pomija jednak ustalenie Sądu drugiej instancji, że umowa nie była dotknięta wadą oświadczenia woli w postaci błędu w rozumieniu art. 86 § 1 k.c., w tym błędu nieistotnego albo nie dotyczącego treści czynności prawnego, a więc odnoszącego się do sfery motywacyjnej i nie podnosi w pierwszej podstawie kasacyjnej zarzutu naruszenia tego przepisu. Taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w stanie faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji, nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP, nr 15 - 16, poz. 243), a badanie kwestii podstępnego działania osoby trzeciej aktualizuje się dopiero po pozytywnym ustaleniu, że strona czynności pozostawała w błędzie.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając zgodnie z § 19 ust. 1, § 2 ust. 3, § 6 pkt 6 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013, poz. 461) oraz art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6, § 5 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 460).

[aw]